

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 24. septembra 2015 *

„Štátna pomoc — Vysielanie vo verejnom záujme — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Pomoc poskytnutá dánskymi orgánmi v prospech dánskeho verejnoprávneho vysielateľa TV2/Danmark — Verejné financovanie poskytnuté na účely kompenzácie nákladov súvisiacich s plnením záväzkov služby vo verejnom záujme — Zlučiteľnosť pomoci — Rozsudok Altmark“

Vo veci T-125/12,

Viasat Broadcasting UK Ltd, so sídlom vo West Drayton (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: S. Kalsmose-Hjelmberg a M. Honoré, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: L. Flynn a B. Stromsky, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: pôvodne C. Vang a V. Pasternak Jørgensen, splnomocnení zástupcovia, neskôr V. Pasternak Jørgensen, za právnej pomoci K. Lundgaard Hansen, advokát, a napokon C. Thorning, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci K. Lundgaard Hansen a R. Holgaard, advokát,

a

TV2/Danmark A/S, so sídlom v Odense (Dánsko) v zastúpení: O. Koktvedgaard, advokát,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2011/839/EÚ z 20. apríla 2011 o opatreniach Dánska (C 2/03) v prospech TV2/Danmark (Ú. v. EÚ L 340, s. 1),

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda komory D. Gratsias (spravodajca), sudcovia N. J. Forwood a C. Wetter,

tajomník: L. Grzegorzcyk, referent,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. januára 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkový stav

- 1 Predmetom prejednávanej žaloby je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2011/839/EÚ z 20. apríla 2011 o opatreniach Dánska (C 2/03) v prospech TV2/Danmark (Ú. v. EÚ L 340, s. 1; ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) v rozsahu, v akom sa ním konštatuje, že uvedené opatrenia síce predstavujú štátnu pomoc, ale sú zlučiteľné s vnútorným trhom v zmysle článku 106 ods. 2 ZFEÚ. Túto žalobu podala Viasat Broadcasting UK Ltd (ďalej len „žalobkyňa“ alebo „Viasat“), ktorá je komerčnou televíznou spoločnosťou pôsobiaca na dánskom trhu a priamou konkurentkou dánskej televíznej spoločnosti TV2/Danmark A/S (ďalej len „TV2 A/S“).
- 2 TV2 A/S bola založená s cieľom nahradiť od 1. januára 2003 na účtové a daňové účely nezávislý štátny podnik TV2/Danmark (ďalej len „TV2“), ktorý bol založený v roku 1986 prostredníctvom Lov nr. 335 om ændring af Lov om radio-og fjernsynsvirksomhed (zákon č. 335, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o rozhlasovom a televíznom vysielaní) zo 4. júna 1986. TV2 A/S je – tak ako jej predchodca TV2 – druhou verejnoprávnou televíznou stanicou v Dánsku, pričom prvou je Danmarks Radio (ďalej len „DR“).
- 3 TV2 A/S je – tak ako predtým TV2 – poverená úlohou vo verejnom záujme, ktorá spočíva v poskytovaní a šírení celoštátnych a regionálnych televíznych programov. Šírenie môže prebiehať prostredníctvom rozhlasových zariadení, ako aj satelitných a káblových systémov. Pravidlá upravujúce záväzky služby vo verejnom záujme vzťahujúce sa na spoločnosť TV2 A/S a predtým na spoločnosť TV2 určuje dánsky minister kultúry.
- 4 Okrem verejnoprávných televíznych spoločností pôsobia na dánskom celoštátnom trhu televízneho vysielania aj komerčné televízne spoločnosti. Je to najmä na jednej strane žalobkyňa a na druhej strane celok tvorený spoločnosťami SBS TV A/S a SBS Danish Television Ltd (ďalej len „SBS“).
- 5 TV2 bola založená pomocou úročenej štátnej pôžičky a jej činnosť mala byť – tak ako činnosť spoločnosti DR – financovaná pomocou výťažku z koncesionárskych poplatkov, ktoré platia všetci dánski televízni diváci. Dánsky zákonodarca však rozhodol, že – na rozdiel od spoločnosti DR – bude mať TV2 tiež možnosť využiť najmä výťažok z reklamnej činnosti.
- 6 Na základe sťažnosti, ktorú 5. apríla 2000 podala spoločnosť SBS Broadcasting AS/Tv Danmark, ďalšia komerčná televízna spoločnosť pôsobiaca na dánskom trhu, Komisia Európskych spoločenstiev preskúmala systém financovania spoločnosti TV2 vo svojom rozhodnutí 2004/217/ES z 19. mája 2004 o opatreniach Dánska v prospech [TV2] (Ú. v. EÚ L 85, 2006, s. 1; ďalej len „rozhodnutie TV2 I“). Toto rozhodnutie sa vzťahovalo na obdobie od roku 1995 do roku 2002 a týkalo sa nasledujúcich opatrení: príjmy z koncesionárskych poplatkov, prevody z fondov určených na financovanie spoločnosti TV2 (fond TV2 a Radiofonden), sumy poskytnuté *ad hoc*, oslobodenie od dane z príjmu právnických osôb, oslobodenie od platenia úrokov a odvodov z pôžičiek poskytnutých spoločnosti TV2 pri jej založení, štátna záruka za prevádzkové pôžičky, ako aj výhodné platobné podmienky týkajúce sa poplatku, ktorý TV2 platila za používanie celoštátnej vysielacej frekvencie (ďalej spolu len ako „predmetné opatrenia“). Vyšetrovanie Komisie sa napokon týkalo aj povolenia vysielat' na miestnych frekvenciách v sieťových rozvodoch udeleného spoločnosti TV2 a povinnosti všetkých vlastníkov spoločných anténových zariadení vysielat' verejnoprávne programy spoločnosti TV2 vo svojich zariadeniach.

- 7 Po preskúmaní predmetných opatrení Komisia dospela k záveru, že tieto opatrenia predstavovali štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES (teraz článok 107 ods. 1 ZFEÚ). Tento záver bol založený na konštatovaní, že systém financovania spoločnosti TV2, ktorého cieľom bolo kompenzovať náklady na poskytovanie služby vo verejnom záujme, nespĺňal druhú a štvrtú zo štyroch podmienok, ktoré Súdny dvor stanovil vo svojom rozsudku z 24. júla 2003, *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Zb., ďalej len „rozsudok Altmark“ a – pokiaľ ide o uvedené podmienky – „podmienky Altmark“, EU:C:2003:415).
- 8 Komisia navyše rozhodla, že pomoc, ktorú Dánske kráľovstvo v rokoch 1995 až 2002 poskytlo spoločnosti TV2 v podobe koncesionárskych poplatkov a ďalších opatrení opísaných v rozhodnutí TV2 I, bola zlučiteľná s vnútorným trhom v zmysle článku 86 ods. 2 ES (teraz článok 106 ods. 2 ZFEÚ) s výnimkou sumy 628,2 milióna dánskych korún (DKK), ktorú Komisia klasifikovala ako nadmernú kompenzáciu (odôvodnenie 163 a článok 1 rozhodnutia TV2 I). Uložila teda Dánskemu kráľovstvu povinnosť vymáhať túto sumu spolu s úrokmi od spoločnosti TV2 A/S (článok 2 rozhodnutia TV2 I), ktorá medzičasom nahradila spoločnosť TV2 (pozri bod 2 vyššie).
- 9 Vzhľadom na to, že vymáhanie pomoci uvedené v článku 2 rozhodnutia TV2 I spôsobilo platobnú neschopnosť spoločnosti TV2 A/S, Dánske kráľovstvo listom z 23. júla 2004 oznámilo Komisii návrh zvýšenia základného imania tejto spoločnosti. Tento návrh predpokladal, čo sa týka opatrení financovaných štátom, na jednej strane zvýšenie základného imania o 440 miliónov DKK a na druhej strane premenu štátnej pôžičky vo výške 394 miliónov DKK na základné imanie. Komisia rozhodnutím K(2004) 3632 v konečnom znení zo 6. októbra 2004 vo veci štátnej pomoci N 313/2004 o zvýšení základného imania TV2 A/S (Ú. v. EÚ C 172, 2005, s. 3; ďalej len „rozhodnutie o zvýšení základného imania“) konštatovala, že obe plánované opatrenia v prospech spoločnosti TV2 A/S boli „nevyhnutné pre navýšenie základného imania, ktoré TV2 [A/S] po zmene svojej právnej formy na akciovú spoločnosť potreb[ovala] na splnenie svojich úloh vo verejnom záujme“ (odôvodnenie 53 rozhodnutia o zvýšení základného imania). Komisia v dôsledku toho rozhodla, že akákoľvek štátna pomoc, ktorá by bola spojená s predpokladaným zvýšením základného imania spoločnosti TV2 A/S, je zlučiteľná s vnútorným trhom podľa článku 86 ods. 2 ES (odôvodnenie 55 rozhodnutia o zvýšení základného imania).
- 10 Rozhodnutie TV2 I bolo napadnuté štyrmi žalobami o neplatnosť, ktoré podali na jednej strane TV2 A/S (vec T-309/04) a Dánske kráľovstvo (vec T-317/04) a na druhej strane konkurenti spoločnosti TV2 A/S, konkrétne žalobkyňa (vec T-329/04) a SBS (vec T-336/04).
- 11 Rozsudkom z 22. októbra 2008, *TV2/Danmark a i./Komisia* (T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, Zb., ďalej len „rozsudok TV2 I“, EU:T:2008:457), Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie TV2 I. Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku konštatoval, že Komisia správne konštatovala, že úloha spoločnosti TV2 vo verejnom záujme zodpovedala vymedzeniu služieb všeobecného hospodárskeho záujmu spočívajúcich vo vysielaní (rozsudok TV2 I, už citovaný, EU:T:2008:457, bod 124). Tiež však konštatoval existenciu viacerých právnych väd rozhodnutia TV2 I, ktoré v konečnom dôsledku mali za následok zrušenie tohto rozhodnutia.
- 12 Po prvé pri skúmaní otázky, či opatrenia, ktorých sa týkalo rozhodnutie TV2 I, zahŕňajú štátne prostriedky, Súd prvého stupňa konštatoval, že Komisia neodôvodnila svoje rozhodnutie v rozsahu, v akom *de facto* zohľadnila ako štátne prostriedky príjmy z reklamy za roky 1995 a 1996 (rozsudok TV2 I, už citovaný v bode 11 vyššie, EU:T:2008:457, body 160 až 167). Po druhé Súd prvého stupňa konštatoval, že Komisia sa pri skúmaní otázky, či bola splnená druhá a štvrtá podmienka Altmark, neopierala o serióznú analýzu konkrétnych právnych a hospodárskych podmienok, s ohľadom na ktoré bola určená výška koncesionárskeho poplatku pripadajúceho spoločnosti TV2. V dôsledku toho bolo rozhodnutie TV2 I v tejto súvislosti nedostatočne odôvodnené (rozsudok TV2 I, už citovaný v bode 11 vyššie, EU:T:2008:457, body 224 až 233). Po tretie Súd prvého stupňa konštatoval, že závery Komisie týkajúce sa posúdenia zlučiteľnosti pomoci vzhľadom na článok 86 ods. 2 ES, najmä existencie nadmernej kompenzácie, boli tiež nedostatočne odôvodnené. Podľa Súdu prvého stupňa bolo možné

vysvetliť tento nedostatok odôvodnenia tým, že Komisia seriózne nepreskúmala konkrétne právne a hospodárske podmienky, ktoré viedli k stanoveniu výšky koncesionárskeho poplatku pripadajúceho spoločnosti TV2 počas vyšetřovaného obdobia (rozsudok TV2 I, už citovaný v bode 11 vyššie, EU:T:2008:457, body 192 a 197 až 203).

- 13 Rozhodnutie o zvýšení základného imania bolo napadnuté dvoma žalobami o neplatnosť, ktoré podali SBS a žalobkyňa. Súd prvého stupňa dvoma uzneseniami z 24. septembra 2009 určil, že vzhľadom na zrušenie rozhodnutia TV2 I a úzku súvislosť medzi povinnosťou vymáhať pomoc vyplývajúcou z tohto rozhodnutia a opatreniami, ktoré sú predmetom rozhodnutia o zvýšení základného imania, sa konanie v uvedených veciach zastavuje (uznesenia z 24. septembra 2009, SBS TV a SBS Danish Television/Komisia, T-12/05, EU:T:2009:357, a Viasat Broadcasting UK/Komisia, T-16/05, EU:T:2009:358).
- 14 V nadväznosti na zrušenie rozhodnutia TV2 I Komisia opäť preskúmala predmetné opatrenia. V tejto súvislosti požiadala o vyjadrenie Dánske kráľovstvo a spoločnosť TV2 A/S, pričom jej navyše boli predložené pripomienky tretích osôb.
- 15 Komisia uviedla výsledok svojho nového skúmania predmetných opatrení v napadnutom rozhodnutí, ktoré bolo napadnuté prejednávajúcou žalobou, ako aj ďalšou žalobou, ktorú podala TV2 A/S (vec T-674/11, TV2/Danmark/Komisia), o ktorej Všeobecný súd rozhodol rozsudkom z dnešného dňa.
- 16 Napadnuté rozhodnutie sa týka opatrení prijatých v prospech spoločnosti TV2 v rokoch 1995 až 2002. Komisia však vo svojej analýze zohľadnila aj rekapitalizačné opatrenia prijaté v roku 2004 v nadväznosti na rozhodnutie TV2 I.
- 17 V napadnutom rozhodnutí Komisia zopakovala svoje stanovisko, pokiaľ ide o kvalifikáciu predmetných opatrení ako štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ v prospech spoločnosti TV2 (odôvodnenie 153 napadnutého rozhodnutia). Najprv konštatovala, že príjmy z reklamy za roky 1995 a 1996 predstavujú štátne prostriedky (odôvodnenie 90 napadnutého rozhodnutia), a následne, v súvislosti s overením existencie selektívnej výhody, dospela k záveru, že predmetné opatrenia nespĺňajú druhú a štvrtú podmienku Altmark (odôvodnenie 153 napadnutého rozhodnutia). Naproti tomu, zatiaľ čo Komisia v rozhodnutí TV2 I dospela k záveru, že suma 628,2 milióna DKK predstavovala nadmernú kompenzáciu, ktorá je nezlučiteľná s článkom 86 ods. 2 ES, v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že táto suma predstavovala primeranú kapitálovú rezervu pre spoločnosť TV2 A/S (odôvodnenie 233 napadnutého rozhodnutia). Vo výroku napadnutého rozhodnutia teda Komisia konštatovala:

„Článok 1

Opatrenia, ktoré vykonalo Dánsko v prospech [TV2] medzi rokmi 1995 a 2002 formou prostriedkov z koncesionárskych poplatkov a iných opatrení, o ktorých sa hovorí v tomto rozhodnutí, sú zlučiteľné s vnútorným trhom v zmysle článku 106 ods. 2 [ZFEÚ].“

- 18 Napokon treba poznamenať, že Dánske kráľovstvo prijalo opatrenia na záchranu a reštrukturalizáciu spoločnosti TV2 A/S. Na jednej strane predložilo 16. júna 2008 projekt záchranej pomoci v podobe plánovaného úverového rámca v prospech spoločnosti TV2 A/S. Komisia schválila túto pomoc vo svojom rozhodnutí K(2008) 4224 v konečnom znení zo 4. augusta 2008 vo veci N 287/2008 o záchranej pomoci poskytnutej spoločnosti TV2 A/S (Ú. v. EÚ C 9, 2009, s. 1). Rozhodnutie Komisie bolo napadnuté žalobou, ktorú podala Viasat. Uznesením z 22. marca 2012 Všeobecný súd na základe konštatovania, že pomoc schválená predmetným rozhodnutím bola v celom rozsahu vrátená, rozhodol, že žaloba je bezpredmetná a konanie sa zastavuje (uznesenie z 22. marca 2012, Viasat Broadcasting UK/Komisia, T-114/09, EU:T:2012:144).

- 19 Na druhej strane Dánske kráľovstvo 4. februára 2009 predložilo Komisii reštrukturalizačný plán týkajúci sa spoločnosti TV2 A/S. Komisia vo svojom rozhodnutí 2012/109/EÚ z 20. apríla 2011 o štátnej pomoci C 19/09 (ex N 64/09), ktorú Dánsko zamýšľala poskytnúť v súvislosti s reštrukturalizáciou spoločnosti [TV2 A/S] (Ú. v. EÚ L 50, 2012, s. 21), konštatovala, že tento reštrukturalizačný plán je zlučiteľný s vnútorným trhom v zmysle článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ za určitých podmienok, pričom jednou z nich bol zákaz vyplatenia plánovanej pomoci podľa tohto plánu z dôvodu, že situácia prijímajúcej spoločnosti sa zlepšila. Toto rozhodnutie bolo napadnuté žalobou o neplatnosť, ktorú podala Viasat. Keďže Viasat vzala svoju žalobu späť, vec bola uznesením z 10. decembra 2012, Viasat Broadcasting UK/Komisia (T-210/12, EÚ:T:2012:660), vymazaná z registra Všeobecného súdu.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 20 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 14. marca 2012 podala žalobkyňa žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 21 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 12. júna 2012 Dánske kráľovstvo podalo návrh na vstup do konania v prejednávanej veci ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie.
- 22 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 29. júna 2012 TV2 A/S podala návrh na vstup do konania v prejednávanej veci ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie.
- 23 Uzneseniami z 12. septembra 2012 predseda tretej komory Všeobecného súdu týmto návrhom vyhovel.
- 24 TV2 A/S predložila 30. novembra 2012 vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania. Dánske kráľovstvo predložilo vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania v ten istý deň.
- 25 Žalobkyňa predložila písomné pripomienky k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania 19. marca 2013. Komisia nepredložila písomné pripomienky k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania.
- 26 Keďže došlo k zmene zloženia komôr Všeobecného súdu, sudca spravodajca bol pridelený ako predseda k ôsmej komore, ktorej bola prejednávaná vec v dôsledku toho pridelená.
- 27 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (ôsma komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania.
- 28 Vzhľadom na prekážku na strane jedného člena komory predseda Všeobecného súdu na základe článku 32 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 určil iného sudcu na doplnenie komory.
- 29 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky položené Všeobecným súdom boli vypočuté na pojednávaní 15. januára 2015. Na pojednávaní sa účastníci konania v reakcii na otázku Všeobecného súdu vyjadrili k prípadnému zániku predmetu sporu v prejednávanej veci za predpokladu, že by na základe žaloby podanej vo veci T-674/11, TV2/Danmark/Komisia, došlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.
- 30 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

- 31 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.
- 32 Dánske kráľovstvo a TV2 A/S navrhujú, aby Všeobecný súd zamietol žalobu.

Právny stav

O prípustnosti

- 33 Keďže napadnuté rozhodnutie nie je určené žalobkyňi, je potrebné overiť, či je v konaní o prejednávanej žalobe aktívne legitimovaná.
- 34 Podľa ustálenej judikatúry môžu iné osoby ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka, iba vtedy, keď sú ním dotknuté na základe určitých osobitných vlastností alebo na základe okolností, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (rozsudky z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb., EU:C:1963:17, a z 22. decembra 2008, British Aggregates/Komisia, C-487/06 P, Zb., EU:C:2008:757, bod 26). V oblasti štátnej pomoci judikatúra priznáva osobitné postavenie v zmysle už citovaného rozsudku Plaumann/Komisia (EU:C:1963:17) najmä žalobcovi, ktorého postavenie na trhu je podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia (rozsudok British Aggregates/Komisia, už citovaný, EU:C:2008:757, bod 30).
- 35 V prejednávanom prípade sa napadnuté rozhodnutie týka opatrení, ktoré počas rokov 1995 až 2002 predstavovali prakticky jediný spôsob financovania spoločnosti TV2. Zo spisu pritom vyplýva, že TV2 bola najväčším aktérom a hlavným priamym konkurentom žalobkyne na dánskom trhu televíznej reklamy a na dánskom veľkoobchodnom trhu, na ktorom vysielatelia ponúkajú svoje stanice distribútorom. Treba teda konštatovať, že v prejednávanom prípade je postavenie žalobkyne na trhu podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom napadnutého rozhodnutia, v zmysle judikatúry citovanej v bode 34 vyššie.
- 36 Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie sa týka už vyplatenej štátnej pomoci, ktorá sa považuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom, treba konštatovať, že žaloba je prípustná.

O veci samej

- 37 Prejednávanou žalobou žalobkyňa napáda záver, že štátna pomoc poskytnutá spoločnosti TV2 bola zlučiteľná s vnútorným trhom, uvedený v napadnutom rozhodnutí.
- 38 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že v odôvodneniach 155 až 159 napadnutého rozhodnutia Komisia označila za rámec posudzovania zlučiteľnosti predmetných opatrení s vnútorným trhom článok 106 ods. 2 ZFEÚ a svoje oznámenie z 15. novembra 2001 o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci pre verejnoprávne vysielanie (Ú. v. ES C 320, s. 5; Mim. vyd. 08/002, s. 117; ďalej len „oznámenie o vysielaní z roku 2001“), ktoré stanovovalo zásady a metódy, ktoré Komisia zamýšľala uplatniť s cieľom zabezpečiť dodržiavanie podmienok uvedených v článku 106 ods. 2 ZFEÚ.

- 39 Treba poznamenať, že Komisia prijala 2. júla 2009 nové oznámenie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci na verejnoprávne vysielanie (Ú. v. EÚ C 257, s. 1; ďalej len „oznámenie o vysielaní z roku 2009“). Bod 100 tohto posledného uvedeného aktu však stanovuje, že Komisia uplatní na pomoc, ktorá nebola oznámená, a bola udelená pred uverejnením tohto aktu v *Úradnom vestníku Európskej únie*, akou je sporná pomoc, oznámenie o vysielaní z roku 2001.
- 40 V časti napadnutého rozhodnutia venovanej zlučiteľnosti predmetných opatrení s vnútorným trhom Komisia najprv konštatovala, že definícia služieb všeobecného hospodárskeho záujmu, ktoré mala vykonávať TV2, bola široká, ale zodpovedala požiadavkám článku 106 ods. 2 ZFEÚ na základe výkladových ustanovení týkajúcich sa tohto článku obsiahnutých v Protokole o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch, ktorý je pripojený k Zmluve o FEÚ, známom pod názvom *Amsterdamský protokol* (odôvodnenia 171 a 172 napadnutého rozhodnutia). Komisia ďalej uviedla, že *Lov om radio-og fjernsynsvirksomhed* (zákon o rozhlasovom a televíznom vysielaní) formálne prideloval spoločnosti TV2 len úlohu verejnoprávneho televízneho vysielania. Podľa Komisie by naopak začatie akejkoľvek inej dodatočnej činnosti spoločnosťou TV2 mohlo byť v súlade s článkom 106 ods. 2 ZFEÚ len vtedy, ak by bolo udelené nové poverenie (odôvodnenia 174 a 175 napadnutého rozhodnutia). Komisia napokon preskúmala proporionalitu štátnej pomoci udelenej spoločnosti TV2, pričom svoje skúmanie zamerala na dva aspekty: jednak vypočítala čisté náklady na úlohu poskytovania služby vo verejnom záujme, ktorou bola spoločnosť TV2 poverená, a overila, či tieto náklady neboli nadmerne kompenzované, a jednak preskúmala správanie spoločnosti TV2 na reklamnom trhu s cieľom overiť, či TV2 neúčtovala za svoju reklamu neprimerane nízke ceny na úkor svojich konkurentov. Komisia dospela k záveru, že predmetné opatrenia sú zlučiteľné s vnútorným trhom.
- 41 Žalobkyňa spochybňuje toto posúdenie zlučiteľnosti predmetných opatrení s vnútorným trhom vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ z presne vymedzeného metodického hľadiska. Totiž tvrdí, že Komisia bola pri uplatnení článku 106 ods. 2 ZFEÚ vzhľadom na znenie tohto ustanovenia povinná vziať do úvahy aj druhú a štvrtú podmienku *Altmark* s cieľom overiť, či pravidlá hospodárskej súťaže stanovené Zmluvou neznemožňovali plnenie úlohy spoločnosti TV2 vo verejnom záujme a či pomoc neovplyvnila obchod v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Európskej únie.
- 42 Žalobkyňa nenamieta žiadne iné nesprávne posúdenie Komisie. Najmä netvrdí, že analýza zlučiteľnosti predmetných opatrení s vnútorným trhom, ktorú uskutočnila Komisia vzhľadom na oznámenie o vysielaní z roku 2001, vychádza z nesprávneho posúdenia.
- 43 Žaloba sa opiera o dva žalobné dôvody, v rámci ktorých žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa jednak dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri skúmaní zlučiteľnosti predmetných opatrení s vnútorným trhom podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ, pričom nezohľadnila druhú a štvrtú podmienku *Altmark*, a jednak neuviedla, prečo sa v prejednávanom prípade uplatnil článok 106 ods. 2 ZFEÚ, hoci druhá a štvrtá podmienka *Altmark* nebola splnená, čo predstavuje porušenie článku 296 ZFEÚ.
- 44 Na úvod treba poukázať na priamu a úzku súvislosť medzi prejednávanou žalobou a žalobou, ktorú podala TV2 A/S, právna nástupkyňa spoločnosti, ktorá mala prospech z predmetných opatrení, vo veci T-674/11, *TV2/Danmark/Komisia*, v ktorej žalobkyňa vstúpila do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie. TV2 A/S sa svojou žalobou domáha zrušenia napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom Komisia po tom, čo konštatovala, že predmetné opatrenia nespĺňajú druhú a štvrtú podmienku *Altmark*, dospela k záveru, že tieto opatrenia predstavujú štátnu pomoc a že ide o novú pomoc.
- 45 Všeobecný súd rozsudkom z dnešného dňa vo veci T-674/11, *TV2/Danmark/Komisia*, čiastočne vyhovel žalobe spoločnosti TV2/Danmark a zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom Komisia konštatovala, že príjmy z reklamy za roky 1995 a 1996 vyplatené spoločnosti TV2/Danmark prostredníctvom fondu TV2 predstavovali štátnu pomoc. V dôsledku tohto zrušenia sa prejednávaná žaloba stala bezpredmetnou v časti týkajúcej sa zrušenia napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom

ním boli príjmy z reklamy za roky 1995 a 1996 vyplatené prostredníctvom fondu TV2 klasifikované ako štátna pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom. Ako totiž Všeobecný súd rozhodol vo svojom vyššie uvedenom rozsudku, prevod týchto príjmov vôbec nepredstavoval štátnu pomoc, takže nevzniká otázka zlučiteľnosti takej pomoci s vnútorným trhom. Keďže však žalobkyňa uvádza tie isté žalobné dôvody a tvrdenia vo vzťahu ku všetkým opatreniam, ktoré boli v napadnutom rozhodnutí klasifikované ako pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom, všetky tieto žalobné dôvody a tvrdenia treba v každom prípade preskúmať vo vzťahu k zostávajúcej časti napadnutého rozhodnutia.

- 46 Okrem toho je potrebné poukázať aj na to, že Všeobecný súd vo svojom rozsudku z dnešného dňa vo veci T-674/11, TV2/Danmark/Komisia (bod 88 a nasl.), dospel k záveru, že Komisia v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že v prejednávanom prípade nebola splnená druhá podmienka Altmark, v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia. Nerozhodol však, že tento záver odôvodňuje zrušenie napadnutého rozhodnutia, keďže konštatoval, že záver Komisie, že štvrtá podmienka Altmark v prejednávanom prípade nebola splnená, bol správny. Tento posledný uvedený záver totiž sám osebe postačoval na odôvodnenie konštatovania, že predmetné opatrenia (s výnimkou opatrenia spomenutého v bode 45 vyššie) predstavovali štátnu pomoc.
- 47 Vzhľadom na to, že žalobkyňa vo svojej argumentácii nerozlišuje druhú a štvrtú podmienku Altmark, ale v súvislosti s týmito dvoma podmienkami tvrdí, že Komisia mala pri posudzovaní zlučiteľnosti spornej štátnej pomoci s vnútorným trhom zohľadniť skutočnosť, že tieto podmienky neboli splnené, záver Všeobecného súdu spomenutý v bode 46 vyššie neznamená, že preskúmanie jedného alebo druhého žalobného dôvodu, ktoré uvádza žalobkyňa na podporu svojej žaloby, je zbytočné.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ

- 48 V rámci svojho prvého žalobného dôvodu žalobkyňa v podstate tvrdí, že rozsudok Altmark, už citovaný v bode 7 vyššie (EU:C:2003:415), má nevyhnutne vplyv na to, ako má Komisia posúdiť zlučiteľnosť štátnej pomoci s vnútorným trhom vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ.
- 49 Najmä tvrdí, že článok 106 ods. 2 ZFEÚ sa má vykladať reštriktívne a má sa uplatniť len vtedy, ak pravidlá Zmluvy, najmä článok 107 ZFEÚ, „znemožňujú“ plnenie príslušnej úlohy vo verejnom záujme. Okrem toho zo znenia článku 106 ods. 2 ZFEÚ vyplýva, že toto ustanovenie možno uplatniť len vtedy, ak jeho uplatnenie nie je v rozpore so záujmami Únie. Podľa žalobkyne je napokon druhá a štvrtá podmienka Altmark súčasťou článku 107 ods. 1 ZFEÚ v rozsahu, v akom toto ustanovenie vymedzuje pojem štátna pomoc. Žalobkyňa teda vytýka Komisii, že v napadnutom rozhodnutí nepreskúmala, či by uplatnenie druhej a štvrtej podmienky Altmark „znemožnilo plnenie“ úlohy vo verejnom záujme alebo „ovplyvnilo obchod v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Únie“.
- 50 Podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ podniky poverené poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu alebo podniky, ktoré majú povahu fiškálneho monopolu, podliehajú pravidlám zmlúv, najmä pravidlám hospodárskej súťaže, za predpokladu, že uplatňovanie týchto pravidiel neznemožňuje právne alebo v skutočnosti plniť určité úlohy, ktoré im boli zverené. Rozvoj obchodu nesmie byť ovplyvnený v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Únie.
- 51 Pod pravidlami hospodárskej súťaže uvedenými v článku 106 ods. 2 ZFEÚ treba rozumieť najmä zákaz vyplácania štátnej pomoci podnikom vyplývajúci z článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že ak nie je zmluvami ustanovené inak, pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvyhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

- 52 Z tvrdení, ktoré uvádza žalobkyňa, v podstate vyplýva otázka týkajúca sa vzťahu medzi podmienkami Altmark na jednej strane a na druhej strane podmienkami, za ktorých možno štátnu pomoc poskytnutú podniku poverenému poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu považovať vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ za zlučiteľnú s vnútorným trhom.
- 53 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že zlučiteľnosť štátnej pomoci s vnútorným trhom možno skúmať len za predpokladu, že posudzované opatrenie má charakter pomoci. Z článku 106 ods. 2 ZFEÚ ani zo žiadneho iného ustanovenia pritom nevyplýva, že vo všetkých prípadoch, keď štát použije svoje finančné prostriedky na zabezpečenie poskytovania služby všeobecného hospodárskeho záujmu, poskytuje štátnu pomoc podniku, ktorý poskytuje túto službu.
- 54 Podľa ustálenej judikatúry totiž označenie za štátnu pomoc vyžaduje splnenie všetkých podmienok uvedených v článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Je potrebné pripomenúť, že tento článok stanovuje nasledujúce podmienky: po prvé musí ísť o štátne opatrenie alebo o opatrenie financované zo štátnych prostriedkov; po druhé toto opatrenie musí byť spôsobilé ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi; po tretie musí poskytnúť výhodu jeho príjemcovi a po štvrté musí narúšať hospodársku súťaž alebo hroziť narušením hospodárskej súťaže (pozri rozsudok Altmark, už citovaný v bode 7 vyššie, EU:C:2003:415, body 74 a 75 a citovanú judikatúru).
- 55 Pokiaľ ide konkrétne o tretiu z týchto podmienok, ktorá súvisí s tým, že predmetné opatrenie musí poskytnúť výhodu jeho príjemcovi, treba poukázať na to, že – ako Súdny dvor pripomenul v rozsudku Altmark, už citovanom v bode 7 vyššie (EU:C:2003:415, bod 84 a citovaná judikatúra) – za štátnu pomoc sa považujú zásahy, ktoré sú bez ohľadu na formu spôsobilé priamo alebo nepriamo zvýhodniť podniky alebo ktoré treba považovať za ekonomickú výhodu, ktorú by prijímajúci podnik za normálnych trhových podmienok nezískal.
- 56 Z toho vyplýva, že keď štát na zabezpečenie poskytovania služby všeobecného hospodárskeho záujmu vyplatí podniku, ktorý zabezpečuje túto službu, finančnú protihodnotu, ktorá zodpovedá cene tejto služby za normálnych trhových podmienok, nejde o výhodu, ktorú by predmetný podnik za normálnych trhových podmienok nezískal. V takom prípade teda vôbec nemôže ísť o štátnu pomoc, keďže nie je splnená jedna zo základných podmienok klasifikácie predmetného opatrenia ako štátnej pomoci.
- 57 Cieľom podmienok Altmark je odpovedať práve na otázku, či sa služba všeobecného hospodárskeho záujmu poskytuje za normálnych trhových podmienok.
- 58 Ide o tieto podmienky: po prvé podnik, ktorý prijíma kompenzáciu, musí byť skutočne poverený plnením záväzkov služby vo verejnom záujme a tieto záväzky musia byť jasne definované; po druhé kritériá, na základe ktorých sa vypočíta kompenzácia, musia byť vopred objektívne a transparentne stanovené; po tretie kompenzácia nemôže prekročiť sumu nevyhnutnú na úplné alebo čiastočné pokrytie všetkých nákladov, ktoré vznikli pri plnení záväzkov služby vo verejnom záujme, berúc do úvahy súvisiace príjmy, ako aj primeraný zisk z plnenia týchto záväzkov, a po štvrté, ak sa výber podniku, ktorý bude poverený plnením záväzkov služby vo verejnom záujme v konkrétnom prípade neuskutočňuje prostredníctvom výberového konania v rámci verejnej súťaže umožňujúcej vybrať kandidáta schopného poskytovať tieto služby za najnižšiu cenu, výška nevyhnutnej kompenzácie musí byť určená na základe analýzy nákladov, ktoré by na plnenie týchto záväzkov vynaložil priemerný, dobre riadený podnik, ktorý má k dispozícii primerané prostriedky potrebné na splnenie požiadaviek na službu vo verejnom záujme, berúc do úvahy súvisiace príjmy, ako aj primeraný zisk (rozsudok Altmark, už citovaný v bode 7 vyššie, EU:C:2003:415, body 89 až 93).
- 59 Ako vyplýva z bodu 94 rozsudku Altmark, už citovaného v bode 7 vyššie (EU:C:2003:415), pokiaľ sú všetky tieto podmienky splnené, vôbec nemôže ísť o štátnu pomoc, keďže dotknutý podnik nezískava výhodu, ktorú by za normálnych trhových podmienok nezískal.

- 60 Naproti tomu, ako už bolo uvedené, klasifikácia určitého opatrenia ako štátnej pomoci zlučiteľnej s vnútorným trhom vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ vychádza z predpokladu, že predmetné opatrenie predstavuje štátnu pomoc. Inak povedané, v prípade podniku, ktorý zabezpečuje službu všeobecného hospodárskeho záujmu, je nevyhnutným predpokladom konštatovania, že ide o štátnu pomoc, aby predmetný podnik získal za poskytovanie tejto služby výhodu, ktorú by za normálnych trhových podmienok nezískal.
- 61 Čo sa týka uplatnenia článku 106 ods. 2 ZFEÚ, je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry (pozri rozsudok z 26. júna 2008, SIC/Komisia, T-442/03, Zb., EU:T:2008:228, bod 144 a citovanú judikatúru) vyplývajú tri podmienky, ktoré musia byť splnené, aby bolo možné považovať štátnu pomoc poskytnutú ako kompenzáciu za plnenie záväzkov služby vo verejnom záujme za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Prvou podmienkou, ktorá sa týka definovania služby vo verejnom záujme, je, že predmetná služba musí byť skutočne službou všeobecného hospodárskeho záujmu a ako taká musí byť jasne definovaná členským štátom. Druhá podmienka týkajúca sa poverenia poskytovaním služby vo verejnom záujme vyžaduje, aby bol prijímajúci podnik výslovne poverený členským štátom poskytovaním predmetnej služby vo verejnom záujme. Napokon tretia podmienka je založená na pojme proporionalita. Podľa tejto podmienky treba financovanie podniku povereného plnením záväzkov služby vo verejnom záujme považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom, pokiaľ by uplatnenie pravidiel hospodárskej súťaže obsiahnutých v ZFEÚ - v prejednávacom prípade uplatnenie zákazu štátnej pomoci – znemožňovalo plnenie určitých úloh, ktoré boli zverené tomuto podniku, pričom výnimka z pravidiel hospodárskej súťaže nesmie ovplyvniť rozvoj obchodu v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Únie.
- 62 Vo viacerých veciach, o ktorých Všeobecný súd rozhodoval, účastníci konania poukázali na určitú podobnosť medzi podmienkami uplatnenia článku 106 ods. 2 ZFEÚ a niektorými z podmienok, ktoré Súdny dvor sformuloval v rozsudku Altmark, už citovanom v bode 7 vyššie (EU:C:2003:415). Ide najmä o veci, v ktorých boli vydané rozsudky z 12. februára 2008, BUPA a i./Komisia (T-289/03, Zb., EU:T:2008:29, body 160, 162 a 224); SIC/Komisia, už citovaný v bode 61 vyššie (EU:T:2008:228, body 134 až 136); z 11. marca 2009, TF1/Komisia (T-354/05, Zb., EU:T:2009:66, body 116 až 118); z 1. júla 2010, M6/Komisia (T-568/08 a T-573/08, Zb., EU:T:2010:272, bod 128); zo 7. novembra 2012, CBI/Komisia (T-137/10, Zb., EU:T:2012:584), a zo 16. októbra 2013, TF1/Komisia (T-275/11, EU:T:2013:535, bod 122).
- 63 Nemožno však zabúdať na to, že aj keď sú podmienky, za ktorých sa opatrenie pomoci považuje za zlučiteľné s vnútorným trhom, do určitej miery podobné podmienkam stanoveným v rozsudku Altmark, už citovanom v bode 7 vyššie (EU:C:2003:415), treba vziať do úvahy skutočnosť, že v prípade uplatnenia článku 106 ods. 2 ZFEÚ je potrebné odpovedať na úplne odlišnú otázku, ktorej predpokladom je už kladná odpoveď na otázku, ktorej sa týka rozsudok Altmark, už citovaný v bode 7 vyššie (EU:C:2003:415), a ktorá je odlišná a predchádza otázke, či je predmetná pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom.
- 64 Jednotlivé tvrdenia, ktoré uvádza žalobkyňa, treba preskúmať s prihliadnutím na tieto všeobecné úvahy.
- 65 Žalobkyňa uvádza viaceré dôvody, pre ktoré podľa jej názoru Komisia musí pri posudzovaní zlučiteľnosti opatrenia, ktoré bolo klasifikované ako štátna pomoc z dôvodu nedodržania druhej a štvrtej podmienky Altmark, s vnútorným trhom vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ nevyhnutne vziať do úvahy tieto dve podmienky.
- 66 Na jednej strane, pokiaľ ide o druhú podmienku Altmark, žalobkyňa po prvé uvádza, že na dodržanie článku 106 ods. 2 ZFEÚ Komisia vyžaduje splnenie viacerých podmienok, ktoré sú čisto formálne, ako je presné definovanie poverenia na poskytovanie služby vo verejnom záujme. Ak sú pritom také formálne požiadavky nevyhnutné na dodržanie tohto ustanovenia, podľa žalobkyne sa zdá logické, aby toto ustanovenie zahŕňalo aj požiadavku, aby členské štáty vopred objektívne a transparentne stanovili kritériá výpočtu kompenzácie za poskytovanie služby vo verejnom záujme.

- 67 Po druhej žalobkyňa uvádza, že druhá podmienka Altmark je už vyjadrená v oznámeniach a rozhodnutiach Komisie týkajúcich sa uplatňovania článku 106 ods. 2 ZFEÚ. V tejto súvislosti poukazuje na dokument Komisie z roku 2005 nazvaný „Rámec spoločenstva pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme“ (Ú. v. EÚ C 297, s. 4; ďalej len „oznámenie o SVHZ z roku 2005“) a na rozhodnutie Komisie 2005/842/ES z 28. novembra 2005 o uplatňovaní článku [106] ods. 2 [ZFEÚ] na štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme udeľovanej niektorým podnikom povereným poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (Ú. v. EÚ L 312, s. 67; ďalej len „rozhodnutie o SVHZ z roku 2005“), ako aj na dva akty, ktorými boli dva vyššie uvedené akty zrušené a nahradené, a to oznámenie Komisie o rámci Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011) (Ú. v. EÚ C 8, 2012, s. 15; ďalej len „oznámenie o SVHZ z roku 2011“) a rozhodnutie Komisie 2012/21/EÚ z 20. decembra 2011 o uplatňovaní článku 106 ods. 2 ZFEÚ na štátnu pomoc vo forme náhrady za službu vo verejnom záujme udeľovanej niektorým podnikom povereným poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (Ú. v. EÚ L 7, 2012, s. 3; ďalej len „rozhodnutie o SVHZ z roku 2011“). Žalobkyňa tvrdí, že tieto dokumenty stanovujú, že článok 106 ods. 2 ZFEÚ sa uplatní len vtedy, ak sú v akte, ktorým sa udeľuje poverenie na poskytovanie služby vo verejnom záujme, uvedené kritériá výpočtu, kontroly a úpravy kompenzácie, ako aj mechanizmus vrátenia prípadnej nadmernej kompenzácie a prostriedky na zabránenie tejto nadmernej kompenzáci.
- 68 Po tretej žalobkyňa uvádza, že oznámenie o vysielaní z roku 2009 stanovuje v bode 51 požiadavku, ktorá je podobná druhej podmienke Altmark. V tomto bode sa totiž uvádza, že dokument o poverení je zlučiteľný s článkom 106 ods. 2 ZFEÚ len za predpokladu, že stanovuje podmienky na poskytovanie náhrady, ako aj opatrenia, ktoré zabránia nadmernej náhrade za plnenie úlohy vo verejnom záujme.
- 69 Napokon po štvrté žalobkyňa tvrdí, že hoci bolo napadnuté rozhodnutie prijaté na základe oznámenia o vysielaní z roku 2001, neexistuje nijaký presvedčivý dôvod, ktorý by Komisii bránil v tom, aby v prejednávanom prípade uplatnila výklad článku 106 ods. 2 ZFEÚ, ktorý použila v oznámeniach o SVHZ z roku 2005 a z roku 2011, v rozhodnutiach o SVHZ z roku 2005 a z roku 2011 a v oznámení o vysielaní z roku 2009.
- 70 Na druhej strane, pokiaľ ide o vplyv štvrtej podmienky Altmark na posúdenie zlučiteľnosti pomoci s vnútorným trhom vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ, žalobkyňa poukazuje predovšetkým na to, že so širokým vymedzením služby vo verejnom záujme sa spája riziko, že kompenzácia za poskytovanie služby vo verejnom záujme sa v skutočnosti použije ako záchranná pomoc a prevádzková pomoc. S cieľom zamedziť tomuto riziku a zabezpečiť spravodlivú rovnováhu medzi širokou mierou voľnej úvahy, ktorou disponujú členské štáty v oblasti definovania a určovania úloh služby vo verejnom záujme, na jednej strane a ochranou hospodárskej súťaže na trhu na druhej strane by Komisia pri uplatňovaní článku 106 ods. 2 ZFEÚ mohla využiť požiadavku efektívnosti vyplývajúcu zo štvrtej podmienky Altmark. Žalobkyňa ďalej tvrdí, že judikatúra Všeobecného súdu, podľa ktorej je kritérium efektívnosti pri skúmaní zlučiteľnosti pomoci s vnútorným trhom irelevantné, bola založená na judikatúre, ktorá predchádzala vydaniu rozsudku Altmark, už citovaného v bode 7 vyššie (EU:C:2003:415), a v každom prípade ju možno považovať za nesprávnu. Žalobkyňa navyše uvádza, že samotná Komisia uznáva význam kritéria efektívnosti v oznámení o SVHZ z roku 2011 a v oznámení Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov o reforme uplatňovania pravidiel EÚ v oblasti štátnej pomoci na služby všeobecného hospodárskeho záujmu z roku 2011 [dokument KOM(2011) 146 v konečnom znení]. Žalobkyňa napokon tvrdí, že z judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa článkov 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ vyplýva, že zásady rovnosti zaobchádzania a transparentnosti bránia tomu, aby verejný orgán zadal koncesiu na službu vo verejnom záujme určitej spoločnosti bez vyhlásenia výberového konania.
- 71 Žalobkyňa z vyššie uvedeného vyvodzuje záver, že druhá a štvrtá podmienka Altmark je súčasťou skúmania zlučiteľnosti štátnej pomoci s vnútorným trhom, ktoré stanovuje článok 106 ods. 2 ZFEÚ. Tieto dve podmienky preto nevyhnutne musia ovplyvniť spôsob, akým Komisia uplatňuje kritérium zlučiteľnosti vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ.

- 72 Žalobkyňa napokon uvádza, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, keďže Komisia nevyvodila príslušné dôsledky z konštatovania, že kompenzácia za poskytovanie služby vo verejnom záujme vyplatená spoločnosti TV2 nespĺňala druhú a štvrtú podmienku Altmark.
- 73 Treba konštatovať, že hoci žalobkyňa uvádza viaceré dôvody, pre ktoré by druhá a štvrtá podmienka Altmark nevyhnutne mala mať vplyv na posúdenie zlučiteľnosti opatrenia, ktoré bolo z dôvodu nedodržania týchto dvoch podmienok klasifikované ako štátna pomoc, s vnútorným trhom vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ, vôbec nespresňuje povahu a rozsah tohto údajného vplyvu.
- 74 Vzhľadom na všetky úvahy, ktoré uviedla žalobkyňa vo svojich vyjadreniach, je však potrebné konštatovať, že v rámci svojho prvého žalobného dôvodu v podstate tvrdí, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, keďže Komisia považovala predmetné opatrenia za zlučiteľné s vnútorným trhom vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ, hoci tieto opatrenia nespĺňajú druhú a štvrtú podmienku Altmark.
- 75 Taký žalobný dôvod nemôže uspieť.
- 76 V tejto súvislosti v prvom rade z judikatúry vyplýva, že skutočnosť, že predmetné opatrenia nespĺňajú druhú a štvrtú podmienku Altmark, nebráni tomu, aby sa tieto opatrenia, ktoré boli klasifikované ako štátna pomoc, považovali za zlučiteľné s vnútorným trhom vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ.
- 77 Súd prvého stupňa v rozsudku TF1/Komisia, už citovanom v bode 62 vyššie (EU:T:2009:66, body 130 a 140), najmä uviedol, že z úplne jednoznačného znenia rozsudku Altmark, už citovaného v bode 7 vyššie (EU:C:2003:415), vyplýva, že jediným a výlučným účelom štyroch podmienok uvedených v tomto rozsudku je kvalifikácia predmetného opatrenia ako štátnej pomoci, či presnejšie určenie existencie zvýhodnenia, a že tieto podmienky si netreba zamieňať s podmienkami uplatnenia článku 106 ods. 2 ZFEÚ, ktorých cieľom je overiť zlučiteľnosť opatrenia, ktoré predstavuje štátu pomoc, s vnútorným trhom.
- 78 V tom istom rozsudku TF1/Komisia, už citovanom v bode 62 vyššie (EU:T:2009:66, body 132 až 139), Súd prvého stupňa konštatoval, že z rozsudku Altmark, už citovaného v bode 7 vyššie (EU:C:2003:415, bod 105), vyplýva, že článok 106 ods. 2 ZFEÚ sa naďalej uplatňuje v prípadoch, keď sa má kompenzácia považovať za štátnu pomoc, lebo nespĺňa podmienky Altmark. Súd prvého stupňa tiež poznamenal, že judikatúra nadväzujúca na rozsudok Altmark, už citovaný v bode 7 vyššie (EU:C:2003:415), vôbec nevyklúčila uplatnenie článku 106 ods. 2 ZFEÚ na kompenzáciu vyplatenú podnikom povereným záväzkami služby vo verejnom záujme, ktorá sa považuje za štátnu pomoc, lebo nespĺňa podmienky Altmark.
- 79 Žalobkyňa uvádza, že nežiada Všeobecný súd, aby sa odklonil od svojho stanoviska, ktoré zaujal v rozsudku TF1/Komisia, už citovanom v bode 62 vyššie (EU:T:2009:66). Tvrdí však, že Súd prvého stupňa v tomto rozsudku neodpovedal na otázku, či má rozsudok Altmark, už citovaný v bode 7 vyššie (EU:C:2003:415), nejaký vplyv na skúmanie, ktoré treba vykonať vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ, v prípade kompenzácie za poskytovanie služby vo verejnom záujme. Tento rozsudok preto podľa jej názoru nevyklúčuje názor, že rozsudok Altmark, už citovaný v bode 7 vyššie (EU:C:2003:415), musí mať nevyhnutne vplyv na spôsob, akým Komisia uplatňuje kritérium zlučiteľnosti vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ.
- 80 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že hoci sú v rozsudku Altmark, už citovanom v bode 7 vyššie (EU:C:2003:415), vymedzené štyri rôzne podmienky, tieto podmienky nie sú navzájom úplne nezávislé. Čo sa týka troch posledných podmienok, sú vnútorne prepojené a v tomto zmysle sú navzájom do určitej miery závislé.

- 81 Stanovenie objektívnych a transparentných kritérií na výpočet kompenzácie, ktoré vyžaduje druhá podmienka Altmark, je totiž nevyhnutným predpokladom zodpovedania otázky, či táto kompenzácia neprekračuje sumu nevyhnutnú na úplné alebo čiastočné pokrytie nákladov, ktoré vznikli pri plnení záväzkov služby vo verejnom záujme, ako to vyžaduje tretia podmienka Altmark. Na zodpovedanie otázky, či kompenzácia neprekračuje nevyhnutnú sumu, treba najprv určiť túto nevyhnutnú sumu. Pri skúmaní súladu s treťou podmienkou Altmark treba pritom vychádzať z objektívnych a transparentných kritérií, ako to vyžaduje druhá podmienka Altmark.
- 82 Čo sa týka štvrtej podmienky Altmark, táto podmienka dopĺňa druhú podmienku Altmark. Nestačí, aby kritériá stanovené na výpočet kompenzácie, ktorá sa má vyplatiť podniku poverenému plnením záväzkov služby vo verejnom záujme, boli objektívne a transparentné, ako to vyžaduje druhá podmienka Altmark. S výnimkou prípadu, keď sa výber predmetného podniku uskutočňuje prostredníctvom výberového konania v rámci verejnej súťaže umožňujúcej vybrať kandidáta schopného poskytovať tieto služby za najnižšiu cenu, štvrtá podmienka Altmark vyžaduje, aby tieto kritériá boli založené na príklade priemerného, dobre riadeného podniku, ktorý má k dispozícii primerané prostriedky potrebné na splnenie príslušných požiadaviek na službu vo verejnom záujme.
- 83 Rovnako treba mať na zreteli cieľ skúmania, ktorého súčasťou je posúdenie dodržania štyroch podmienok Altmark, ktorým je zabrániť tomu, aby kompenzácia predstavovala ekonomickú výhodu, ktorá je spôsobilá zvýhodniť prijímajúci podnik vo vzťahu ku konkurenčným podnikom (rozsudok Altmark, už citovaný v bode 7 vyššie, EU:C:2003:415, bod 90). Ako už bolo uvedené (bod 57 vyššie), treba určiť, či sa služba všeobecného hospodárskeho záujmu poskytuje za normálnych trhových podmienok, pričom v takom prípade finančná protihodnota vyplácaná podniku, ktorý poskytuje túto službu, nepredstavuje výhodu, ktorú by tento podnik za takých podmienok nezískal, a teda ani štátnu pomoc (bod 59 vyššie).
- 84 Pokiaľ ide o uplatnenie článku 106 ods. 2 ZFEÚ, síce je pravda, že Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku BUPA a i./Komisia, už citovanom v bode 62 vyššie (EU:T:2008:29, bod 224), poznamenal, že tretia podmienka Altmark sa v značnom rozsahu zhoduje s kritériom proporcionality tak, ako ho používa judikatúra pri uplatňovaní tohto ustanovenia.
- 85 Treba však spresniť, že hoci sa v oboch prípadoch uplatňuje v podstate to isté kritérium, kontext a účel jeho uplatnenia sú v každom prípade odlišné.
- 86 V prípade uplatnenia článku 106 ods. 2 ZFEÚ už nejde o určenie, či sa služba všeobecného hospodárskeho záujmu poskytuje za normálnych trhových podmienok. Predpokladom uplatnenia tohto ustanovenia je existencia štátnej pomoci, čo logicky znamená (pozri bod 83 vyššie), že predmetná služba sa neposkytuje za takých podmienok.
- 87 Ako Všeobecný súd poznamenal v bode 140 svojho rozsudku M6/Komisia, už citovaného v bode 62 vyššie (EU:T:2010:272), cieľom článku 106 ods. 2 ZFEÚ pri posúdení proporcionality pomoci je zabrániť tomu, aby operátor poverený poskytovaním služby všeobecného hospodárskeho záujmu získal financovanie presahujúce čisté náklady na službu vo verejnom záujme. Z toho vyplýva, že otázka, či by si podnik poverený poskytovaním vysielania ako služby všeobecného hospodárskeho záujmu mohol plniť záväzky vyplývajúce zo služby vo verejnom záujme pri nižších nákladoch, je na posúdenie zlučiteľnosti štátneho financovania tejto služby z hľadiska predpisov Únie v tejto oblasti nerelevantná.
- 88 Inak povedané, náklady na službu všeobecného hospodárskeho záujmu, ktoré treba zohľadniť pri uplatnení článku 106 ods. 2 ZFEÚ, sú také skutočné náklady na túto službu, aké boli vynaložené, a nie aké by mohli alebo mali byť vynaložené na základe objektívnych a transparentných výpočtových kritérií založených na príklade priemerného, dobre riadeného podniku, ktorý má k dispozícii primerané prostriedky.

- 89 V tejto súvislosti sa kritérium proporcionality berie do úvahy na účely odhadu skutočných nákladov na službu všeobecného hospodárskeho záujmu, ak Komisia musí v prípade, ak nemá k dispozícii dôkazy, ktoré by umožnili presne vypočítať tieto náklady, vykonať odhad. Zo všeobecnejšieho hľadiska treba na základe zásady proporcionality konštatovať, že pomoc určená na pokrytie nákladov na službu všeobecného hospodárskeho záujmu nie je zlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ jej výška prekračuje skutočné náklady na túto službu.
- 90 Preto prípadné nedodržanie druhej a štvrtej podmienky Altmark, ktoré je síce relevantné pri skúmaní otázky, či sa taká služba poskytuje za normálnych trhových podmienok, nie je relevantné pri posudzovaní proporcionality pomoci v rámci uplatnenia článku 106 ods. 2 ZFEÚ. Z argumentácie žalobkyne totiž v konečnom dôsledku vyplýva požiadavka, aby sa služby všeobecného hospodárskeho záujmu vždy poskytovali za normálnych trhových podmienok. Ak by sa pritom uznala taká požiadavka, hrozilo by, že uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže znemožní právne alebo v skutočnosti plniť určité úlohy zverené podnikom povereným poskytovaním služby všeobecného hospodárskeho záujmu, čomu má článok 106 ods. 2 ZFEÚ práve zabrániť (pozri v tomto zmysle rozsudok M6/Komisia, už citovaný v bode 62 vyššie, EU:T:2010:272, bod 136).
- 91 Okrem toho taká argumentácia vedie do slepej uličky, keďže z nej vyplýva, že na to, aby sa mohlo konštatovať, že určitá pomoc je zlučiteľná s vnútorným trhom podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ, musia byť splnené všetky podmienky Altmark, pričom v takom prípade by predmetné opatrenie vôbec nepredstavovalo pomoc (rozsudok TF1/Komisia, už citovaný v bode 62 vyššie, EU:T:2013:535, bod 144).
- 92 Vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 76 až 91 vyššie navyše treba zamietnuť ako irelevantné tvrdenia žalobkyne založené na znení oznámení o SVHZ z roku 2005 a z roku 2011 a rozhodnutí o SVHZ z roku 2005 a z roku 2011. Ako totiž vyplýva z preambuly a z článku 1 rozhodnutí o SVHZ z roku 2005 a z roku 2011, ako aj z bodu 2 poslednej vety oznámenia o SVHZ z roku 2005 a z bodu 7 oznámenia o SVHZ z roku 2011, všetky tieto dokumenty sa týkajú posudzovania zlučiteľnosti náhrad, ktoré nespĺňajú podmienky Altmark, a preto ich treba považovať za štátnu pomoc. Skutočnosť, že v týchto dokumentoch sú spomenuté pojmy, ktoré by sa mohli zdať podobné pojmom použitým pri formulácii druhej alebo štvrtej podmienky Altmark, nemožno vykladať tak, že znamená, že Komisia musí pri skúmaní zlučiteľnosti náhrad, ktoré nespĺňajú podmienky Altmark, a preto sa považujú za štátnu pomoc, vziať do úvahy nesplnenie týchto dvoch podmienok.
- 93 Okrem toho je potrebné poukázať na to, že – ako uvádza Komisia – žiadny z týchto dokumentov sa v nijakom prípade nevzťahuje na kompenzácie vyplatené spoločnosti TV2. Pokiaľ ide totiž na jednej strane o oznámenia o SVHZ z roku 2005 a z roku 2011, podľa bodu 3 prvého uvedeného oznámenia a bodu 8 druhého uvedeného oznámenia je z ich pôsobnosti výslovne vylúčený sektor verejnoprávneho vysielania. Čo sa týka na druhej strane rozhodnutí o SVHZ z roku 2005 a z roku 2011, výška pomoci poskytnutej spoločnosti TV2 prekračuje limity, v rámci ktorých sa tieto rozhodnutia uplatňujú.
- 94 Oznámenie o vysielaní z roku 2009 v prejednávanom prípade tiež nie je uplatniteľné (pozri bod 39 vyššie).
- 95 Dokumentom, ktorý sa vzťahuje na posúdenie zlučiteľnosti predmetných opatrení s vnútorným trhom vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ v prejednávanom prípade, je oznámenie o vysielaní z roku 2001. Tento dokument pritom neobsahuje nijakú požiadavku zlučiteľnosti podobnú druhej a štvrtej podmienke Altmark. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že – ako uviedla Komisia, Dánske kráľovstvo a TV2 A/S – žalobkyňa nespochybnila platnosť oznámenia z roku 2001 vzhľadom na právne normy vyššej právnej sily.
- 96 Napokon treba pripomenúť, že – na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa – Komisia sa nielenže nemusela riadiť ustanoveniami oznámení a rozhodnutí prijatých po roku 2005, ktoré žalobkyňa cituje v žalobe, ale sa nimi ani nemohla riadiť.

- 97 Keď totiž Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy – ako je to v prípade posúdenia zlučiteľnosti štátnej pomoci s vnútorným trhom –, môže prijať usmernenia týkajúce sa spôsobu, akým bude uplatňovať predmetné ustanovenie na konkrétne odvetvie alebo na konkrétny typ pomoci.
- 98 Treba však zdôrazniť, že Komisia sa prijatím pravidiel postupu a zverejnením, že ich odteraz bude uplatňovať na príslušné prípady, sama obmedzuje pri výkone svojej voľnej úvahy a nemôže sa od týchto pravidiel odchýliť bez toho, aby nebola prípadne sankcionovaná z dôvodu porušenia všeobecných právnych zásad, akými sú zásada rovnosti zaobchádzania alebo zásada ochrany legitímnej dôvery (rozsudok z 11. septembra 2008, Nemecko a i./Kronofrance, C-75/05 P a C-80/05 P, Zb., EU:C:2008:482, bod 60).
- 99 Pokiaľ ide napokon o tvrdenie, že články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania a transparentnosti bránia tomu, aby verejný orgán zadal koncesiu na služby vo verejnom záujme určitej spoločnosti bez vyhlásenia výberového konania, treba pripomenúť, že rozsudok Altmark, už citovaný v bode 7 vyššie (EU:C:2003:415) ako taký nevyklučuje možnosť zveriť úlohu vo verejnom záujme určitému podniku bez vyhlásenia výberového konania. Tento rozsudok totiž stanovuje metódu overenia výšky uplatniteľnej kompenzácie v prípade, ak sa výber podniku povereného plnením záväzkov služby vo verejnom záujme v konkrétnom prípade neuskutočnil prostredníctvom výberového konania v rámci verejnej súťaže. Z judikatúry v každom prípade vyplýva, že článok 106 ods. 2 ZFEÚ nestanovuje medzi podmienkami svojho uplatnenia požiadavku, podľa ktorej by členský štát musel dodržať určitý postup verejného obstarávania pri zadávaní služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (pozri v tomto zmysle rozsudok SIC/Komisia, už citovaný v bode 61 vyššie, EU:T:2008:228, body 145 a 146).
- 100 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia sa nedopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že predmetné opatrenia boli zlučiteľné s vnútorným trhom vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ, aj napriek svojmu záveru, že tieto opatrenia nespĺňali druhú a štvrtú podmienku Altmark.
- 101 Prvý žalobný dôvod teda treba zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom žalobnom dôvode založenom na nedostatku odôvodnenia v zmysle článku 296 ZFEÚ

- 102 V rámci svojho druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, keďže Komisia neuviedla, prečo bola pomoc poskytnutá spoločnosti TV2 schválená vzhľadom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ aj napriek tomu, že predmetné opatrenia nespĺňali druhú a štvrtú podmienku Altmark. Z odôvodnenia 159 a nasl. napadnutého rozhodnutia podľa žalobkyne vyplýva, že Komisia v prejednávanom prípade uskutočnila len „štandardné“ skúmanie zlučiteľnosti založené na oznámení o vysielaní z roku 2001, ktoré sa skladá z troch štádií. Naopak neskúmala, či bol odklon od druhej a štvrtej podmienky Altmark v súlade s článkom 106 ods. 2 ZFEÚ, a najmä či by uplatnenie týchto podmienok nevyhnutne znemožnilo plnenie služby vo verejnom záujme.
- 103 V tejto súvislosti stačí uviesť, že skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí sa nespomína úloha druhej a štvrtej podmienky Altmark pri posudzovaní zlučiteľnosti predmetných opatrení s vnútorným trhom, nie je spôsobená nesprávnymi úvahami Komisie alebo nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ale tým, že v tomto rozhodnutí bol použitý iný analytický rámec než ten, ktorý uprednostňuje žalobkyňa.
- 104 Treba navyše konštatovať, že v odôvodneniach 157 až 270 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla podrobné odôvodnenie s cieľom vysvetliť, prečo sú predmetné opatrenia zlučiteľné s vnútorným trhom z hľadiska oznámenia o vysielaní z roku 2001, a že žalobkyňa neuvádza v súvislosti s týmto odôvodnením nijakú výhradu.

- 105 Za týchto okolností nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené.
- 106 Druhý žalobný dôvod preto treba zamietnuť.

O klasifikácii finančných prostriedkov určených na financovanie regionálnych staníc spoločnosti TV2 ako štátnej pomoci

- 107 Žalobkyňa v replike uvádza tvrdenia, ktorými reaguje na vyhlásenia, ktoré Komisia uviedla vo vyjadrení k žalobe vo veci T-674/11, TV2/Danmark/Komisia, v ktorej žalobkyňa vystupuje ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie.
- 108 Cieľom vyhlásení Komisie spomenutých v bode 107 vyššie je reagovať na tretí žalobný dôvod, ktorý TV2 A/S uviedla vo svojej žalobe vo veci T-674/11, TV2/Danmark/Komisia. V rámci tohto žalobného dôvodu TV2 A/S tvrdila, že z odôvodnenia 194 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že podľa Komisie príjmy z koncesionárskych poplatkov, ktoré TV2 dostala od roku 1997 do roku 2002 z fondu TV2 a ktoré následne previedla na svoje regionálne stanice, predstavovali štátnu pomoc v jej prospech. TV2 A/S tvrdila, že – na rozdiel od toho, čo vyplýva z uvedeného odôvodnenia – TV2 nebola príjemcom príjmov z koncesionárskych poplatkov, ktoré previedla na svoje regionálne stanice. TV2 totiž údajne vystupovala ako „platobný kanál“ na prevod peňažných súm z fondu TV2 do regionálnych staníc.
- 109 Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe predloženom v predmetnej veci tvrdila, že TV2 A/S si nesprávne vyložila odôvodnenie 194 napadnutého rozhodnutia. Komisia v tejto súvislosti uviedla, že TV2 nebola príjemcom finančných prostriedkov prevedených do jej regionálnych staníc, a teda uznala žalobný dôvod, ktorý v citovanej veci uviedla TV2 A/S. Podľa Komisie sa tým spor v tejto otázke skončil.
- 110 Viasat sa vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania predloženom vo veci T-674/11, TV2/Danmark/Komisia, dištancovala od pripomienok Komisie. Poznamenala však, že ako vedľajší účastník konania, ktorý podporuje návrhy Komisie, nemôže spochybniť jej stanovisko. Nemohla ani navrhnúť, aby Všeobecný súd preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o klasifikáciu finančných prostriedkov, ktoré TV2 previedla na svoje regionálne stanice, keďže TV2 A/S v nadväznosti na vyhlásenia Komisie navrhla, aby Všeobecný súd zamietol jej tretí žalobný dôvod ako bezpredmetný. Preto sa žalobkyňa rozhodla uviesť svoje tvrdenia v rámci prejednávanej veci.
- 111 Čo sa týka vecnej stránky, žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keďže v odôvodnení 194 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že finančné prostriedky, ktoré TV2 pridělila svojim regionálnym staniciam, nepredstavovali štátnu pomoc. Žalobkyňa uvádza, že TV2 nebola len sprostredkovateľom, prostredníctvom ktorého boli štátne prostriedky prevedené do regionálnych staníc, ale skutočným príjemcom týchto prostriedkov.
- 112 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že z článku 44 ods. 1 písm. c) v spojení s článkom 48 ods. 2 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 vyplýva, že návrh na začatie konania musí obsahovať predmet konania a zhrnutie žalobných dôvodov a že nové dôvody možno počas konania uviesť len vtedy, ak sú založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.
- 113 Z judikatúry tiež vyplýva, že za žalobný dôvod založený na právnych alebo skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania, nemožno považovať žalobný dôvod založený na údajnej nezákonnosti, ktorá mohla byť známa a uplatňovaná už pri podávaní žaloby (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. septembra 1982, Amylum/Rada, 108/81, Zb., EU:C:1982:322, bod 25, a z 2. marca 2010, Evropaiki Dynamiki/EMSA, T-70/05, Zb., EU:T:2010:55, bod 120).

- 114 V prejednávacom prípade treba predovšetkým konštatovať, že žalobkyňa v žalobe neuviedla nijaký žalobný dôvod týkajúci sa skutočnosti, že finančné prostriedky pridelené spoločnosti TV2, ktoré táto spoločnosť previedla do uvedených regionálnych staníc, boli alebo neboli klasifikované ako štátna pomoc. Tento žalobný dôvod preto nemožno považovať za rozšírenie žalobného dôvodu uvedeného v žalobe, ale je to nový žalobný dôvod uvedený počas konania. Jeho prípustnosť teda závisí od toho, či v priebehu konania vyšli najavo prípadné nové právne alebo skutkové okolnosti.
- 115 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že vyhlásenia týkajúce sa predmetnej pomoci uvedené vo vyjadrení Komisie k žalobe vo veci T-674/11, TV2/Danmark/Komisia, sú okolnosťou, ktorá vyšla najavo v priebehu konania.
- 116 Komisia však týmito vyhláseniami len vyjadrila vlastný názor na výklad odôvodnenia 194 napadnutého rozhodnutia. Toto odôvodnenie, ako aj celé napadnuté rozhodnutie boli žalobkyni pri podaní žaloby známe a zjavne to nie sú okolnosti, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Tento žalobný dôvod, ktorý bol uvedený počas konania bez toho, aby boli splnené podmienky, ktoré môžu odôvodniť uvedenie takého dôvodu, stanovené v článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991, preto treba zamietnuť ako neprípustný.
- 117 Keďže všetky žalobné dôvody boli zamietnuté, je potrebné konštatovať, že prejednávaná žaloba sa musí v rozsahu, v akom sa nestala bezpredmetnou (pozri bod 45 vyššie), zamietnuť.

O trovách

- 118 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.
- 119 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré do konania vstúpili ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania. Dánske kráľovstvo preto znáša vlastné trovy konania.
- 120 Vzhľadom na to, že TV2 A/S formálne nenavrhol zaviazať žalobkyňu na náhradu trov vedľajšieho účastníka, znáša vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Konanie o žalobe sa zastavuje v rozsahu, v akom sa ňou navrhuje zrušenie rozhodnutia Komisie 2011/839/EÚ z 20. apríla 2011 o opatreniach Dánska (C 2/03) v prospech TV2/Danmark v časti, v ktorej Komisia konštatovala, že príjmy z reklamy za roky 1995 a 1996 vyplatené spoločnosti TV2/Danmark A/S prostredníctvom fondu TV2 predstavovali štátnu pomoc.**
- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**
- 3. Viasat Broadcasting UK Ltd znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Európskej komisie.**
- 4. Dánske kráľovstvo znáša vlastné trovy konania.**

5. TV2/Danmark znáša vlastné trovy konania.

Gratsias

Forwood

Wetter

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 24. septembra 2015.

Podpisy